

**[Finansministeren]**

kan man også meget nemt undgå, idet vi selvfølgelig bare forudsætter, at aftalen bliver holdt, og at Socialdemokratiet derfor er villig til at medvirke til de reelle besparelser, som vi har aftalt at vi skal finde. Så simpelt er det. Det har stået i aftaleteksten hele tiden, og det er selvfølgelig det, vi har aftalt, og det er det, vi stemmer igennem.

(Kort bemærkning).

**Lykketoft (S):**

Jeg kan i hvert fald kun bekræfte det indtryk, hr. Stavad videregav. Vi har ikke diskuteret måltal på samme måde i år som tidligere år, og det, der har været realiteten, er, at finansministeren afgiver sine skøn over, hvad restanceforbedringer vil give, hvad aktiesalg vil give, og dermed får han sine måltal til at passe. Det er finansministerens privilegium. Vi er ikke gået så meget op i det, for den del af det har ikke de store nationaløkonomiske virkninger.

Det, der er afgørende, er, at realiteterne i denne finanslov er en optrapning af samfundets indsats med hensyn til uddannelse, det er et brud med den linje, at man fjerner stillinger i den offentlige sektor mekanisk hele vejen rundt. På den måde er vi kommet til at tale om finanslov på en god ny måde. Det er det, jeg har hæftet mig ved. Det er grunden til, at jeg synes, det er sådan et udmærket resultat, vi har nået med finansloven.

Finansministerens eget efterrationaliseringsregnskab omkring måltal må han gerne have for mig. Jeg har ikke meget at bruge det til.

Så en bemærkning til hr. Kim Behnke fra Fremskridtspartiet. Der er to betragtninger, jeg synes hr. Kim Behnke skal have med. Den ene er, at de arbejdspladser, der skabes ved en finanslovaftale som denne her, er reelle nok og et meget større tal end det, hr. Kim Behnke har regnet sig frem til. Det er jo i SiD-området, det er bygge- og anlægssektoren, der bliver sat gang i. Men det ændrer ikke ved den sørgelige kendsgerning, som vi alle sammen er nødt til at forholde os til, og som kan være det, der stiller krav til os om nye indsatser i erhvervspolitikken, eksempelvis: At der forsvinder danske arbejdspladser på grund af valutasituationen, at dansk eksportindustri vil få det dårligere i det kommende år. Derfor bliver nettotallet på beskæftigelsen ikke særlig godt alene i kraft af den aftale, vi har lavet her. Der skal mere til i fremtiden.

Det andet, jeg godt lige vil sige til hr. Kim Behnke, er, at forskellen på det danske og det tyske underskud er, at der ikke er noget underskud tilbage på det danske statsregnskab, når vi bare har halveret vores ledighed, mens det tyske regnskab vil have et underskud, uanset om de nogen sinde når fuld beskæftigelse.

**Finansministeren (Henning Dyrmosé):**

Vi kan jo ikke blive ved med dette her evigt.

Men det, hr. Lykketoft kalder finansministerens egne efterrationaliseringer, er en del af den aftaletekst, som Socialdemokratiet har skrevet under på, og hvori der står, at der er enighed om at omforme det hidtidige måltal til en driftsramme og en anlægsramme. Der står, hvilken størrelse de skal have. Der står, hvilke budgetforbedringer der skal gennemføres, for at de kan blive efterlevet. Over en række af tallene er det usikre skøn, det er klart. Men der er også noget af det, der er meget konkret, og det er det, jeg hæfter mig ved gentagne gange. Det er aftalt, at der skal findes reelle besparelser for 250 mio. kr., og vi har en aftale om udgiftspolitikken for 1993. Det er i hvert fald den aftale, som står i teksten, og det er det, Socialdemokratiet sammen med fem andre partier har aftalt, og det er det, vi stemmer igennem, når vi stemmer for finansloven.

Jeg håber, at hr. Lykketoft også mener det, når det kommer til stykket, og at han vedstår hele aftalen, ligesom vi gør det.

(Kort bemærkning).

**Kim Behnke (FP):**

Jeg kan godt forstå, at hr. Lykketoft har brug for at lægge slør over spørgsmålet om ledigheden. Det ville jeg også have, hvis jeg, som hr. Lykketoft gør, repræsenterede Folketingets største parti med 70 mandater bag sig – der er vist ikke gået flere fra siden sidst, så det er vel 70 – og så måtte komme i Folketinget og fortælle, at den store finanslovaftale resulterer i, at man i bedste fald får sølle 5.000 flere job skabt næste år.

Det er ikke, som hr. Lykketoft prøvede at give det indtryk af, nogle tal, som er Fremskridtspartiets eller mine tal. Nej, det er de tal, som Finansministeriets Budgetdepartement har givet os i den seneste budgetoversigt, nr. 4.

Så har hr. Lykketoft lange forklaringer om internationale konjunkturer og valutauro osv.